

myndighed konstaterer, at der foreligger dobbeltbeskatning - kan få ændret skatteansættelsen efter udløbet af den ordinære ansættelsesfrist, uden at det vil være nødvendigt at gennemføre en for både skatteyder og myndigheder tidskrævende gensidig aftaleprocedure med det ene formål at skabe hjemmel for fristgennembrud.

Tilsvarende anvendelsesområdet for den nugældende § 35, stk. 1, nr. 5, vil den danske skattemyndighed ligeledes kunne foretage en ekstraordinær skatteansættelse, hvis myndigheden undtagelsesvis konstaterer, at en udenlandsk skattemyndighed har truffet en afgørelse, der ellers ville føre til dobbelt ikke-beskatning.

Forslaget indebærer eksempelvis, at en ansættelsesændring, der er en følge af, at en udenlandsk skattemyndighed har truffet afgørelse om beskatning af et sambeskattet selskab, kan gennemføres efter udløbet af de almindelige ansættelsesfrister. En lempelsesberegning for et dansk selskab, som er sambeskattet med et datterselskab i USA og har fået credit for datterselskabets betalte skatter i USA, vil således kunne genoptages og ændres efter udløbet af de almindelige ansættelsesfrister, hvis de amerikanske skatter senere tilbagebetales som følge af carry back regler.

Forslaget til § 35, stk. 1, nr. 5, er en videreførelse af den gældende § 35, stk. 1, nr. 6, i skattestyrelsesloven. Bestemmelsen indebærer, at myndighedernes ansættelsesfrist efter § 34, stk. 1, suspenderes, såfremt den skattepligtige eller dennes repræsentant forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at en skatteansættelse er foretaget på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.

Bestemmelsen finder alene anvendelse i forbindelse med ansættelser, der foretages på myndighedernes initiativ. Fristen for den skattepligtiges anmodning om genoptagelse af skatteansættelsen suspenderes derimod ikke efter bestemmelsen.

Vurderingen af, om der foreligger grov uagtsomhed eller forsæt efter den foreslåede bestemmelse, er identisk med vurderingen i forhold til de tilsvarende begreber i skattekontrolloven. Bestemmelsen finder således kun anvendelse i tilfælde, hvor der foreligger et strafbart forhold, jf. skattekontrollovens afsnit III. Bestemmelsens anvendelse er imidlertid ikke betinget af, at der gøres et strafansvar gældende mod den skattepligtige. Uanset at der således ikke er rejst en straffesag, eller der eventuelt er sket frifindelse i denne, kan bestemmelsen således finde anvendelse, idet baggrunden for udfaldet i straffesagen kan bero på straffesagens særlige karakter herunder eksempelvis andre krav til bevisets styrke end i den civile skattesag.

Forslaget til § 35, stk. 1, nr. 6, er en videreførelse af den gældende § 35, stk. 1, nr. 8, men det foreslås, at bestemmelsen ændres, således at den alene finder anvendelse i relation til Ligningsrådets udøvelse af sin revisionskompetence overfor skatteankenævnskendelser og de statslige skattemyndigheders revision af ansættelsesændringer foretaget af de lokale skattemyndigheder efter § 34, stk. 2, eller efter en af de øvrige ekstraordinære genoptagelsesgrunde i skattestyrelseslovens § 35.

Forslaget indebærer, at udøvelsen af de statslige skattemyndigheders revisionskompetence uden for de nævnte tilfælde - det vil sige, hvor den lokale skattemyndigheds ansættelse er foretaget inden for den ordinære ansættelsesfrist af egen drift - er bundet af de almindelige ansættelsesfrister i § 34.

Det foreslås endvidere, at foretagelse eller ændring af en skatteansættelse efter bestemmelsen betinges af, at den skattepligtige inden 3 måneder efter, at skatteankenævnskendelsen er afsagt, henholdsvis ansættelsen er ændret i medfør af §§ 34, stk. 2, eller 35, underrettes om, at skatteansættelsen er under revision. Underretning inden for fristen er herefter en betingelse for gyldigheden af den skatteansættelse, der foretages efter den foreslåede bestemmelse. Herved sikres det, at den skattepligtige så tidligt som muligt bliver bekendt med, at afgørelsen kan blive ændret.

Forslaget til § 35, stk. 1, nr. 7, er en videreførelse af den gældende § 35, stk. 1, nr. 7, men det foreslås, at bestemmelsen justeres, således at den også finder anvendelse dels i tilfælde, hvor ministeren har truffet beslutning om, at et spørgsmål, der er påkendt af Landskatteretten, skal genoptages til fordel for den skattepligtige, jf. forslaget til § 32, 2. pkt., dels i tilfælde, hvor skattemyndighederne, forinden at Landsskatteretten har påkendt spørgsmålet, træffer beslutning om ændring af praksis.

Forslaget skal således ses i sammenhæng med forslaget til skattestyrelseslovens § 32, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Forslaget indebærer, at der på baggrund af ministerens beslutning vil kunne ske genoptagelse fra og med det indkomstår, den sag, der resulterede i underkendelse af hidtidig praksis, vedrører, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt men endnu ikke udløbet, 5 år forud for underkendelsen af praksis.

Det sikres herved, at sager tilsvarende den, der er genoptaget efter ministerens beslutning, kan genoptages i samme omfang, som hvis sagen var indbragt for domstolene af skatteyder, og hidtidig praksis i den forbindelse var blevet underkendt.